

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1699

Decas IV. Ab anno 430. ad annum 440.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64743](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64743)

DECAS IV.

✽ Ab anno 430. ad annum 440. ✽

431. **T**Umultuatur Constantinopoli à Nestorianis, qui Orthodoxis Clericis expulsis, ecclesias sibi vendicant, in quo tumultu templa fuso sanguine profanantur.

Inter ecclesiarum tumultus, coepit simul plebs effervesce contra Theodosium propter tritici penuriam, in tantum ut etiam lapidibus prodeuntem Imperatorem publicis in viis impeterent, nec destitit tamen piissimus Imperator inter has turbas novis sanctionibus Ecclesiasticam immunitatem stabilire & ad majus spatium extendere.

Synodus Ephesina celebratur contra Nestorium Præsidente Cyrillo nomine Cœlestini Pontificis, præsentibus quoque tribus legatis Arcadio & Projecto Episcopis, & Philippo Presbytero. Episcopi in ea numerati sunt supra ducentos. Irenæus quoque Comes & Candidianus comes domesticorum & Nestorianus missi sunt ab Imperatore tantum ut turbas impedirent. Diebus 15. expectatus Joannes Antiochenus Nestorii fautor moras de industria necebat.

Q

tebat.

etebat. Cùmque diu nimis moraretur, in-
 choatum est concilium decimo Cal. Julias
 citatusque Nestorius, sed is venire recu-
 savit, magno fastu, ideoque anathema-
 te percussus & Episcopatu spoliatus est.
 Post dies autem quinque, hoc est, quinto
 Calendas Julias advenit Joannes An-
 tiochenus cum suis Episcopis, quorum
 præcipui fuere Theodoretus & Paulus
 Emiffenus, qui statim in diversorio, in
 conciliabulo cum quibusdam aliis Nesto-
 rianis erroribus Cyrillum & Memnonem
 damnarunt, omniaque concilii acta rescin-
 derunt. Comites quoque Irenæus &
 Candidianus interceptis & retentis Catho-
 licorum litteris Heterodoxorum Episto-
 las miserunt, & ea scripserunt, quæ Ne-
 storii causam fulcirent, ac Cyrilli labefa-
 cerent. Quare Memnon Cyrillus & Nesto-
 rius in custodiam dati, & Imperator jam
 jam in sequiores partes abripi videbatur.
 Tum Nestoriani ut plures haberent secta-
 tores, approbarunt Pelagii dogmata, &
 sic omnes Pelagianos sibi adjunxerunt.
 Joannes vocatus ad synodum venire pro-
 fus recusavit, Episcopis, qui missi ad eum
 fuerunt, procaciter insultans, quare cum
 sui sectariis 35. nominatim ab ecclesia
 præcisus est. Interea juvenalis in his tur-
 bis

bis impetrare conatus est, ut Hierosolyma
 Palæstinæ præfret, antea sententiâ Nicæni
 concilii subdita ecclesiæ Cæsariensi. Re-
 stitit constanter Cyrillus, nec passus est
 aliquid decerni, quod iniquum videbatur.
 Tandem Patres Ephesini videntes,
 à comitibus se delusos esse, & litteras
 suas ad Theodosium nequaquam pervenisse,
 fidum hominem habitu peregrini, inclusis
 in arundine litteris clam mittunt
 Constantinopolim; Hic adnitentibus monachis
 & maxime S. Dalmatio Imperatori fraudes
 Nestorianorum & comitum patefecit. Itaque
 depositus est Nestorius, & in ejus locum
 substitutus Maximianus, data Joanni Antiocheno
 morâ, ut resipisceret, & Catholica fides,
 ac Beatissima Virgo de Nestorio gloriosum
 triumphum reportarunt. Triumphus hujus
 insigne monumentum fuit extructa Ecclesia
 in Blachernis sumptibus Placidie Pulcherie,
 cujus maxime operâ sanctissima Virgo Dei
 Mater à Nestorii blasphemis vindicata est.
 Putat Baronius, quod tunc ad majorem
 cultum Divæ Virginis salutatio Angelica
 additamentum illud acceperit, *sancta Maria Mater Dei ora pro nobis*, &c. Certè
 ab eo tempore vix unquam sanctissima
 Virgo nominata est, quin simul Deipara
 Maria appellaretur.

Q2

Ne-

Nestoriani autem cum præ furore irigerentur contra Theodosium & Pulcheriam, & aliter nocere non possent, spumantes rabioso veneno has tandem calumnias evomuerunt. Pulcheriæ invisum ideo esse Nestorium quòd illam aliquando conmissum cum fratre Theodosio incestus criminatus esset: sed quid mirum contumeliosos fuisse in Virginem Pulcheriam qui blasphemias jactare ausi sunt in Virginem Deiparam.

Meretrix Antiochena hoc anno conversa est à S. Nonno Episcopo Edesseno, dicta priùs ab ornatu suo Margarita, postea autem quando relicto cæno libidinis pœnitentiam celebrem egit Pelagia nominata.

Obiit S. Paulinus Nolanus Episcopus, cujus nobile factum nunquam tacebitur, cum datis omnibus bonis suis, ut captivos redimeret, se quoque Wandalis vendidit ut Filium viduæ reciperaret, & factus solitor apud regis barbari fratrem, ex prophético spiritu suo & virtute detectus Nolanam cum multis captivis est honorificè remissus.

✽(432.)✽ Cœlestinus postquam acta concilii Ephesini contra Nestorium probasset & confirmasset Pontificatu suo lau-

dabi-

dābilit̄er & sanctē defunctus ex hac vita
migravit in cœlum, Cathedram Petri re-
linquens successori Sixto Romano hujus
nominis tertio, qui ut primum pastorale
officiū suscepit, curam omnem convertit
ad lapsos erigendos. Quare tum ipse, tum
etiam Theodosius ad Nestorium ejusque
affectas & damnatos ab Ecclesia Episcopos
litteras scribunt & ad communionem cum
Ecclesia Catholica invitant, sed surdis,
plerisque cantatum id erat: id tamen ef-
fectum est, ut Joannes Antiochenus cum
Pontifice Romano & Cyrillo conciliaretur:
Nestorius autem jussus est vivere in mo-
nasterio S. Euprep̄ii Antiochiæ, spatio ad
pœnitentiam dato, sed quæ fere nunquam
ab hæreseon satoribus expectari debet.

Operam etiam reducendis ad Ecclesiam
Episcopis hoc tempore indefessam nava-
vit Simeon stylita orbis miraculum, ad
quem ex oriente & occidente populi con-
fluxerunt, qui in finibus Syriæ Ciliciæque
super columnam in solitudine erectam vi-
tam cœlitibus fere parem incomparabili
admirandæ sanctitatis exemplo duxit, &
simul curam maximam ecclesiæ gerens, &
zelo pietatis exæstuans nullam unquam
occasionem neglexit, operam suam ei-
dem impendendi, vel consulendo, vel hæ-

reticos oppugnando, vel Gentilium impietatem & Judæorū audaciam arguendo, ut nunquam in columna sua ltaret otiosus.

DE PSEUDO MOSE CRETENSI JUDÆORUM.

IN Insula Creta Judæus quidam veterator Moysen de cælo demissum se fingens, ut fratres suos per mare in terram promissionis deduceret, plurimos ex perfida gente induxit, ut se cum uxoribus & liberis è promontorio in mare præcipitarent, quasi pede sicco undas in continentem usque trajecturi, à quo periculo à Christianis piscatoribus multi extracti sunt, plurimi autem interierunt. Fraude brevi compertâ pars magna Judæorū ad Christum conversa est, quæ situs autem ad necem impostor, nullibi inventus est, creditus ideo à multis demon fuisse.

S. Britius Turonensis Episcopus à suis civibus adulterii accusatus duobus insignibus miraculis innocentiam suam probavit, primò infantem triginta dies natum publicè per JESUM Christum adjuravit, ut diceret an se patre genitus esset, cui infans altâ voce respondit, Tu non es pater meus. Deinde prunas ardentes manibus nudis usque ad sepulchrum S. Martini portavit. Pulsus nihilominus à civibus suis, magicis artibus hæc adscribentibus ad Romanum

Pontificem confugit, à quo restitutus est, duobus Episcopis interea intrusis & repentino funere extinctis.

✽(334.)✽ Maxima pars urbis Constantinopolitanæ per biduum, incendio conflagravit.

Sixtus Pontifex turpissimâ calumniâ ab Anicio Basso ex consule & Mariano Patrio infamatus de stupro sacræ Virgini illato, voluntariè seipsum purgationi subiciens, in eadem Synodo, præsentente Valentiniano Imperatore, cum universo Clero, atque senatu, & quinquaginta sex Episcopis, innocens declaratus est. Bassus autem & Martinianus calumniatores damnati & proscripti sunt.

✽(434.)✽ Melania Junior hoc anno Volusianum patrum suum paganum obstinatum, nec victum ab ipso Augustino, ab eo Hierosolymis Constantinopolim evocata, ubi legatum tunc agebat, ad Christum convertit, qui à Proclo Constantinopolitano Episcopo baptizatus, & sacris mysteriis munitus, ex morbo discessit. Nec huic tantum, sed etiam Eudoxiæ Augustæ & multis Nestorianis præfuit pietas & virtus Melaniæ.

Vincentius Lirinensis Presbyter & Monachus scripsit hoc anno suum egregium libellum contra omnes hæreticos.

Carthagine virgo quædam juvencula natione Arabs, ex iis quæ Deo dicatæ erant, cum in balneo se lavaret & impudicè Veneris quoddam simulacrum respiceret, a dæmone invaditur & possidetur, qui per continuos septuaginta dies & noctes adeo fauces ejus constrinxit, ut nec cibum nec potum gustare & trajicere posset, ipsa tamen jejunio viribus prorsus non debilitatis, nec macie, minima parte exesa perseveravit, donec per sumptionem sanctissimi Altaris Sacramenti & à faucium angustiis, & ab Inquilino tartareo liberata est.

(435.) Libri Nestorii itemq; Theodori Mopsvestiensis ac Diodori damnati & passim flammis consumpti Codicis autem Theodosiani facta est promulgatio.

S. Germanus Antifiodorensis Episcopus postquam Armoricos à clade magna quæ ab Actio intentabatur, liberasset, in Legatione ad Imperatorem Valentinianum pro Armoricis suscepta Ravennæ moritur, miraculorum multitudine clarus. Ad hunc cum misisset aliquando Placidia Augusta mater Imperatoris vas argenteum amplissimum cibus delicatis refertum, illud eâ ratione suscepit, ut cibos traderet ministris, ipse verò argentum divideret inter pauperes: remisit autem loco vasis argentei

teī patinam ligneam cum pane hordeaceo.
Quod munus Augusta ingenti gaudio com-
plexa, lignum auro ambiit, & panem
ad morbos sanandos admirabili virtute
pollentem Panacei loco conservavit.

(436.) Nestorius in Monasterio S.
Euprepī per quadriennium honorificè
detentus, quia resipiscere noluit, imo ir-
requietus adhuc turbas movit, tandem
Petras in Oasenam Ægypti Insulam perpe-
tuo exulatum mandato Theodosii depor-
tatus est, ac demum ad extremas Thebai-
dis oras, lingua vermibus exesa hujus vitæ
atque exilii ærumnas cum sempiternis
suppliciis mutaturus animam improbanæ
evomuit.

(437.) Genfericus Wandalorum
Rex Arianus persequitur Catholicos in
Africa, & Episcopos cum Arianis commu-
nicare nolentes plerosque civitatibus ex-
pellit. Quos inter Præcipui & primi fue-
runt Arcadius, Probus, Paschasius Euty-
chius, qui bonis, exilio & cruciatibus ten-
tati gloriosè occubuerunt: Paulillus fra-
ter Paschasi & Eutychie puer elegantissi-
mus & ingeniosissimus fustibus atrociter
cæsus ad turpem servitutem reservatus
est. Hæ primiciæ fuerunt acerbissimæ

Qs

per-

persecutionis, solent enim hæretici in Catholicos, quam Ethnici in Christianos crudeliores esse.

Valentinianus Augustus profectus Constantinopolim ad Theodosium ejus filiam Eudoxiam Liciniam cognomento uxorem ducit, & Italiam repetens Thessalonica: hyemavit.

(438.) Corpus S. Chrysofomi Comanis, ubi exul vitam finierat, Constantinopolim transfertur: in qua translatione illud memorabile contigit; cum Senatores qui missi fuerant, venerandas reliquias loco movere non possent, Theodosius concilio Procli Episcopi Constantinopolitani, ad ipsum Joannem, tanquam ille adhuc viveret, litteras scripsit, quibus de admittis in ipsum peccatis parentum suorum veniam petiit, rogavitque. ut Constantinopolim redire dignaretur. Quâ Epistolâ Joannis pectori additâ, corpus quoque loco moveri & in Imperatoriæ triremi imponi potuit. Cum inter navigandum terrificâ maris tempestate dissipatâ à se invicem naves in alto jactarentur, triremis cum corpore ad agrum viduæ illius appulit, cujus causa Eudoxiæ offensam incurerat, ut vel sic Deus ostenderet iniquitatem sententiæ, quâ optimus pastor ecclesiæ
exu-

exulare iussus est. Quo facto rediit cœlo
serenitas & dispersæ naves collectæ, atque
triremi iterum conjunctæ, Constantinopo-
lim magno triumpho devenerunt, & sa-
crum corpus in theca argentea humeris
sacerdotum, collucentibus innumeris faci-
bus, omnium statuum ac ordinum populi-
que concursu & pompâ, ad Ecclesiam SS.
Apostolorum, comitante Imperatore, &
aula universa, eâ solennitate deductum est,
quâ par erat sanctissimo præfuli inflictas
injurias compensare, & innocentia triumphum
exornare.

Pulcheria Imperatrix Hierosolyman
proficiscitur & consilio Melaniæ, à qua mi-
rabiliter sanata fuit, multa præclara edit
virtutum & operum bonorum exempla.

(439.) Eudoxia Hierosolyms redi-
ens retulit S. Stephani reliquias, & catenas,
quibus Petrus fuerat vinctus Hierosolyms,
quarum unam retinuit Constantinopoli,
& alteram misit Romam filiaæ suæ Eudo-
xiæ, hæc apposita catenæ quâ vinctus fu-
erat Petrus in carcere Mamertino sic cum
ea conjuncta est, ut unius artificis manu
facta videretur. Unde condita basilica
titulo Eudoxiæ, seu S. Petri ad vincula,
cujus miraculi dies etiam in ecclesia Cal.
Augusti sanctè recolitur.

Littorius cum copiis Romanis Gothos
aggres-

aggressus magnâ suorum clade capitur, & in barbaram servitutem trahitur. Salvianus scribit, Gothos pacem postulâsse nec Impetrâsse. Ideoque Thodoricum ad diem usque prælii in cilicio preces ad Deum fudisse. Aetius tandem ægrè à victoribus Gothis pacem impetravit. Hæc clades & captivitas Littorii meritò describitur impietati ejus, qui in aruspicum responsis, & fallaciis superstitionis gentilis robur suum & fiduciam collocarat.

Similem stragem pro meriti pridem fuerunt Carthaginenses, qui omnes hæreses & hæresiarchas foverunt. Quos justa Dei vindicta Gensericus nihil minus opinantes captâ Carthagine omnibus bonis exhaustis, Ecclesias partim evertit, partim profanis usibus aperuit, & in sacra & profana omnia adedò atrociter debacchatus est, ut non jam Christianus sed & homo esse desiisse videretur. Præstiterunt autem hac suâ ferociâ uno die, quòd omnes Imperatores Christiani efficere antea non potuerunt, gentilitiam impietatem funditus evertendo & extirpando, ad quod præstandum opus fuit iratum Deum gentem barbaram ex remotis orbis finibus evocare.

Enituit singularis Florentii præfecti Prætorii viri Catholici ac præstantissimi

pro-

probitas ; Cum lenones sæpe vetiti , pen-
sitatione tamen quadam in ærarium con-
ferendâ Constantinopoli turpe opus ex-
ercere permiffi essent , ipse Florentius ut
ejusmodi turpitudinis fæœ civitatem pur-
garet , latifundium suum donavit , ex quo
indem reipublicæ redditus solverentur.

✱(440.)✱ Sixtus Pontifex obiit , cu-
jus nomine editi sunt libri Pelagianis er-
roribus scatentes : & observatum hoc est
â scriptoribus , fatale Sixtis fuisse ut ipsis
libri supponerentur. In locum defuncti
Leo Romanæ ecclesiæ Diaconus , natione
Tuscus Patre Quintiano natus tunc ab-
sens (qui paci conciliandæ inter Aetium
& Albinum Romanos duces vacabat) ele-
ctus & magna omnium expectatione acci-
tus sedem occupavit.

Genfericus Wandalorum Rex compa-
rata classe Siciliam graviter afflixit , sed
metuens adventum Sebastiani (qui gener
erat famosi comitis Bonifacii & vir stre-
nuus in bello invidiâ Romanorum Ducum
in Hispania exulans) celeriter Carthagi-
nem rediit , Sebastianus autem volens a-
micus potius quàm hostis videri apud
Arianum Regem , cum temerè nimis
crederet hæretico , necem sibi accersivit.
Veritus enim Wandalus Rex viri fortitu-
dinem

dinem

